

LAUGSNYT

23 ÅRGANG - NR 58 - DECEMBER 2015 - MEDLEMSBLAD FOR NYSTED BÅDELAUG

Stejlepladsen har fået nye pæle, som gennem tiden har manglet eller bare er knækket.

Foto: Alex Jensen

FRITIDSFISKERNE SÆTTER NYE PÆLE PÅ STEJLEPLADSEN

Af Richard Jensen
Redaktør af Laugsnyt

Lørdag den 8. oktober samledes fritidsfiskerne ved stejlepladsen på havnen i Nysted. Der var arbejdslørdag med udskiftning af de pæle, der enten manglede helt, eller bare var knækket på grund af tidens tand. Et arbejde, der skulle udføres, inden alle ruserne tages op til tørring for vinteren.

Guldborgsund Kommune stod for indkøb af pæle og beskyttere. Vi brugere af stejlepladsen skulle så udføre arbejdet med nedsætning af pælene.

Der er blevet sat beskyttere på alle pæle, som sikrer, at de ikke bliver slået i stykker, når der bruges græstrimmer.

12 fritidsfiskere var mødt op, og efter et par timer var arbejdet gjort færdig. Alle pælene var "naturligvis" trukket op dagen før af havnefogeden, som trængte til motion og havde konstrueret en speciel løfteanordning.

Dejligt at så mange tilsluttede sig til at udføre dette arbejde. Det viser jo, at der er et godt sammenhold mellem fritidsfiskerne på havnen. - Godt gået...!

-red

Svineheldig med vejret til sommerfest *Side 3*

Til festival i røg og damp. *Side 6-7*

Vi tager det lidt hen ad vejen...! *Side 8-15*

Hajkutter Festival 2015 *Side 16-17*

På sommertur og til grisefest *Side 18-19*

Af Preben Jensen
formand for
Nysted Bådelaug

Endnu en fiske- og sejlersæson er overstået, og heldigvis har vi ikke været udsat for alvorlige ulykker i forbindelse med fiskeriet og hyggesejladserne. Igen har Arne sørget for at jollerne er kommet sikkert på land, denne gang uden problemer med vandstanden så alt forløb let og smertefrit. Nu er det så op til os ejere at sørge for, at de og redskaberne bliver klar til næste sæson. Efter årets "bådoptagning" var der standerstrygning og spisning i Lauget, hvor der var fuldt hus (46 tilmeldte) og som vant var menuen sild, skipperlabskovs og ost.

Ved standerstrygningen sidste år gav jeg udtryk for optimisme og tro på, at den nedadgående kurve vedrørende fangsten af fisk var knækket. Angående ål var min optimisme nok for stor, idet de fleste nok kan være med rent vægtmæssigt, men ikke stykmæssigt. Til gengæld holdt den heldigvis stik angående rejerne, hvilket jeg håber vil smitte af på ålefiskeriet de kommende år. I skrivende stund fortæller rygterne, at fiskeriet efter ørreder går ganske fint, så der går nok nogen tid før også de små både skal op på land. I år har jeg ikke nogen historie om min

"skibsdreng Brian", men til gengæld en fra min nabo "slagteren": Han sidder i sin jolle og har netop ordnet ugens fangst; en tysk lystsejler kommer nysgerrigt forbi og spørger "vie viel", han svarer "6 styk", lidt efter kommer hun tilbage rækker ham 12 euro og siger "2 styk bitte". Lettere befippet rækker han hende 2 stegeå, idet han tænker, dem har jeg ikke råd til at spise.

Angående fester og andet socialt samvær i klubben er det gået upåklageligt. Hornfiskekonkurrencen, pinsemorgen, sommerfest og standerstrygning. Alle forløb upåklageligt, og bestyrelsen har fået stor ros herfor, men ikke kunne have klaret uden hjælp fra "Festudvalget", stor tak til dem. Igen i år har det været en fornøjelse at se den aktivitet, som Smakelaug har lagt for dagen vedrørende klubaftener, sejladser og andet samvær. Noget der fortsat er til gavn for hele Bådelauget. Stor tak til alle Jer, som medvirker til at vores klub fortsat er et rart, godt og sobert sted at komme.

Her i vintersæsonen vil jeg opfordre alle medlemmer til, at holde øje med de forskellige kurser og andre arrangementer, der bliver afholdt. Læs Laugsnyt, besøg vores hjemmeside, og hold Jer orienteret på vores opslagstavle.

Til Sidst. Spørg altid: Hvad kan jeg gøre for min klub, og ikke hvad kan klubben gøre for mig.

VIGTIGE DATOER

05/12-2015 kl. 14.00 - Julegløgg og papirklip.

31/12-2015 kl. 17.30 - Nytårsaften. Tilmelding på opslag. Pris kr. 400.

13/01-2016 kl. 19.00 - Rusesyning og vintersysler. Tilmelding på opslag. 10 uger.

23/01-2016 kl. 14.00 - Nytårsfrokost. Tilmelding på opslag.

26/02-2016 kl. 19.00 - Generalforsamling. Medbring vedtægter.

19/03-2016 kl. 08.00 - Arbejdslovdag.

02/04-2016 kl. 08.00 - Bådeudsætning. Pris kr. 300. Tilmelding på opslag.

02/04-2016 kl. 13.00 - Standerhejsning. Tilmelding på opslag.

15/05-2016 kl. 08.00 - Pinsemorgen. Morgenkaffe.

21/05-2016 kl. 08.00 - Hornfiskekonkurrence. Tilmelding på opslag.

† DØDSFALD

Kurt Ejgil Jensen afgik ved døden den 27. juni 2015 efter længere tids sygdom.

BÅDELAUGET IGEN "SVINEHELDIG" MED VEJRET TIL DEN ÅRLIGE SOMMER- OG GRISEFEST

August måneds vejr viste sig fra sin gode side med sol og varme, da sensommerfesten blev afholdt.

Af Richard Jensen
Redaktør af Laugsnyt

Sommerfest er lig med uden-dørsaktiviteter, hvor man kan nyde det gode vejr. Grisen havde det lunt og godt i den lukkede grill fra Nysted Slagteren, som også leverede tilbehøret til middagen. Ca. 50 glade tilmeldte gæster var mødt op. Listen, som var hængt op i Bådelauget, blev hurtigt overtegnet, og det kan jo kun tyde på, at den nye service med mailliste fungerer og er blevet rigtigt godt modtaget. Hvis du har en mailadresse, men ikke er med på vores mailservice, så husk at kontakte webmaster Richard Jensen på mail: snb.laug@gmail.com eller på telefon 28 56 95 94. Prisen i år var 150 kroner pr. næse, en stig-

Grisen så næsten helt glad ud, og ser ud til at har fået varmen.

Foto: Richard Jensen

ning på 20 kroner i forhold til sidste år, men en pris, hvor alle kan deltage. Spørgsmålet er nu, om man skal fortsætte med grisestegen, eller måske finde et nyt koncept. *-red*

NYSTED MURERFIRMA

JOHN MADSEN

MOBIL 22 34 24 40

JOHNMURER@LIVE.DK / WWW.NYSTEDMURERFIRMA.DK

MURER- OG FLISEARBEJDE

OMBYGNING/NYBYGNING/TILBYGNING/REPARATION

Formand:

Preben Jensen
Tlf. 21 42 95 57
prej@live.dk

Næstformand:

Tommy Frederiksen
Tlf. 60 15 20 73
tnfl@live.dk

Sekretær:

Alex Jensen
Tlf. 30 49 88 11
alex.viggo.jensen@icloud.com

Bestyrelsesmedlem for aktive:

Joanna Marcussen
Tlf. 40 36 40 31
joanna.marcussen@gmail.com

Suppleant for aktive:

Ole Wiberg
Tlf. 40 42 13 21
arkitekt.o.wiberg@gmail.com

Bestyrelsesmedlem**for passive:**

Svend Aage Christiansen
Tlf. 40 92 68 11

Suppleant for passive:

Torben Hansen
Tlf. 41 57 93 75

Kasserer:

Lars Bille Hansen
Tlf. 27 29 17 85
lasse@skripenmail.dk

Revisor:

Per Jacobsen
Tlf. 54 87 05 89

Revisorsuppleant:

Lise Foss Hansen
Tlf. 23 10 99 09

IT- OG BLADUDVALG:

Richard Jensen
Web./it-udvalg og redaktør
Tlf. 28 56 95 94
r.v.jensen@icloud.com

Alex Jensen
Redaktion og it-udvalg
Tlf. 30 49 88 11
alex.viggo.jensen@icloud.com

John Slot
Medredaktør og redaktion
Tlf.: 21 28 18 60
john.slot@hotmail.com

Layout/grafik og design:
Richard Jensen
Tryk: LF Trykteam

Smakkejollen blev døbt på vandet på grund af den kraftige blæst.

Foto: Hanne Haubebrg

SMAKKEJOLLEN "JETTE" BLEV DØBT I REGN OG BLÆST

Den 8. juli døpte vi vores Limfjordssjægt, som blev erhvervet sidste efterår. Gudmoder til sjægten er Jette Rosenfold. På grund af den kraftige vind, og en hel del regn, blev hun døbt liggende på vandet - det ville blive for risikabelt at bage den op på ophalervognen, og for at undgå skader, valgte man at lade den blive i sit rette element.

Smakkelaugets, og en del af Bådelaugets medlemmer, var mødt op til det lille arrangement og dåb - trods det dårlige vejr.

Menuen var sædvanen tro øl, vand, Kaptajn Morgan rom og Hannes lækre, hjemmebagte kranselage.

Gudmoderen overrakte oldermænden for lauget, Richard Jensen, en gave til smakken "Jette" i form af en pengegave på 500 kroner, som skal bruges på vedligeholdelse af jollen. Der er lagt planer om, at hun skal udstyres med rødbrune sejl, som vi har liggende.

Lidt om sjægten

Sjægten og traileren blev indkøbt til Institut for Idræt ved Københavns Universitet i slutningen 90'erne, hvor den har været brugt til uddannelse af friluftsejledere frem til 2008, hvorefter den ikke længere skulle anvendes og derfor blev solgt fra.

Båden – en såkaldt Limfjordssjægt - er bygget efter originale tegninger af en ældre bådbygger i Helsingør ca. 1995. Sjægten havde sin prøvesejlads torsdag den 10. juli 2015, som blev udført af Ole Wiberg og Just Haaning. Sejlsadsen forløb fint, trods en mindre justering af storsejlet undervejs.

-oldermænden

HÅNDVÆRKERHYGGE PÅ FRILANDSMUSEET

Søndag den 23. august blev der afholdt Håndværkerdag på Frilandsmuseet i Mariibo, der havde omkring 700 besøgende. Man kunne skrue tiden ca. 3-400 år tilbage og se de mange, gamle håndværk blive udført, før moderne tider og maskiner tog over.

Nysted Smakkelauk var igen til stede med en af deres smakkejoller, som jo hører under det gamle håndværk - at bygge en smakke, samt bruge de gamle bådbyggeres teknikker til renovering og vedligeholdelse af jollerne, som laug et flittigt benytter og bruger hele vinteren - når vandet ikke længere er sejlbart - og jollerne, samt bådedefolket, er gået i vinterhi.

-red

Smakkejollen "Hanne" med sine to master tiltrak mange tilskuere.

Foto: Alex Jensen

HURTIGT & NEMT

LF trykteam

Nørregade 17 • 4970 Rødby • Tlf. 54 60 13 87 • lolland@lftrykteam.dk
Kongensgade 16 • 4800 Nykøbing F. • Tlf. 54 85 06 24 • falster@lftrykteam.dk

Leif "Salle" Nielsen holder dampen oppe på den nye kedel til dampbåden Frigga, som i øjeblikket er under renovering.

Foto: Richard Jensen

TIL FESTIVAL I RØG OG DAMP DAMPMASKINEN TIL FRIGGA ER KLAR

Leif Nielsen, kendt af de fleste som "Salle", der også er medlem af Nysted Bådelaug, har arbejdet de sidste par år, sammen med resten af bestyrelsen af Friggas Venner, på at skaffe kapital til at renovere og fremstille den nye kedel til Frigga.

Foreningen Friggas Venner er stiftet den 16. september 2013, og formålet er at tilbageføre dampbåden til hendes oprindelige stand.

Først lidt om Frigga

Frigga blev bygget som yacht i 1909 i Nottingham, England, til en rig bankmand. Som nybygget fik hun ilagt dampmaskine og blev døbt Lady Dora.

I 1934 fik hun monteret dieselmotor og endte i Danmark omkring 1960.

Frigga var i 1940 med til at redde de engelske soldater ved Dunkirk i Frankrig - et af de største slag under 2. verdenskrig, som man enten husker eller har læst om i historiebøgerne.

Det kan nævnes, at Frigga var indskrevet som inspektionsskib i den britiske flåde i 1940 og lå i Dagenham. Man mener, at Frigga skulle være det eneste af de små skibe i operation Dynamo ved Dunkirk, som endte i Danmark.

Friggas Venner er blevet kontaktet af Erik Werner Andersen, som er søn af den første ejer af båden i Danmark, Kaj Werner Ander-

sen. Erik er nu bosat i Australien og følger Friggas istandsættelse med stor interesse og glæde.

Istandsættelse

Istandsættelsen skal foregå i samarbejde med elever fra MultiCenter Syd, der er beliggende i Nykøbing F.

Der opstod en forsinkelse på det arbejde, der skulle laves på Rødby Havn Bådeværft, da der var et skib, som skulle have udført en større reparation end forventet.

I juni 2015 blev der endelig plads til Frigga på Rødby Havn Bådeværft. Det er rigtig gode nyheder for det videre forløb.

Frigga er tømt for alt inventar, som ikke er originalt, og vi er i gang med at afrense for gammel lak- og malingrester.

LF Kedlen

Friggas Venner har nu, efter halvlandet år med tegninger og beregninger, endelig fået produceret og godkendt kedlen under navnet LF Kedlen. Kedlen er CE godkendt af Inspecta Danmark A/S med godkendelsesnummeret 1727.

Kedlen er tegnet, beregnet samt fabrikeret på frivillig basis. Der er brugt ca. 300 ar-

bejdstimer og det har kostet ca. 70.000 kroner. Normalprisen for kedlen ligger et sted omkring 300.000 kroner.

Rettighederne til produktion af LF Kedlen har Friggas Venner, og den er blevet produceret på Lolland-Falster af lokale firmaer.

Skulle man have interesse for denne kedel, kan man henvende sig til Friggas Venner. Kedlen er designet som opretstående dampkedel, men kan også bruges til andre formål.

Produktion af LF Kedlen

29. november 2014 begyndte Friggas Venner og smedene fra BM Steel Construction at gøre klar til at svejse kedlen.

Den blev trykprøvet med koldt vand op til 15 bar den 17. januar 2015 af Inspecta og har fået godkendelsesstempelen CE.

Midt i oktober blev dampmaskinen hentet i Mora, Sverige. Efterfølgende har Friggas Venner besøgt konstruktøren, hvor man også købte en ny skrue til Frigga, specielt fremstillet til maskinen.

Leif "Salle" Nielsen er yderst tilfreds med service og hjælp fra de forskellige leverandører og lokale firmaer.

-red

Kilde: Friggas Venner

Frigga, klar til transport. Den skal have fjernet gammel maling og lak, og alt uoriginalt skal afmonteres inden man kan starte renoveringen.

Foto: Friggas Venner

Alliance i hallen hvor den er blevet klædt af, og er ved at få udskiftet det dårlige træværk. Det er dejligt, at man kan stå indendørs til sådan et projekt.

Foto: Anne Svendsen

VI TAGER DET LIDT HEN AD VEJEN...!

Af Anne Svendsen

Vi har længe vidst, at når vi får tid og råd, vil vi købe et gammelt træskib og hygge os med på vores gamle dage.

Benny er uddannet bådebygger, men har arbejdet som almindelig tømrermester hele livet, bortset fra lidt småreparationer og selvbyg af tre joller for mange år siden. De to af jollerne blev bygget til udlejning, og er formentlig de sidste danskbyggede træjoller, der er typegodkendt af Norsk Veritas.

Anne er uddannet hospitalslaborant med speciale i blodtransfusioner, men har i mange år været selvstændig med ishus, grill, cykeludlejning og udlejning af småjoller og kajaker på Nysted Mole.

Begge to er vi af den type, der er fagligt nysgerrige og elsker godt håndværk. Så vi kan lidt af hvert, og er ikke blege for at lære noget nyt. Der er også mange ting, vi ikke kan.

Især det, der laves i højhælede sko og med slips på.

For et par år siden begyndte Benny at kigge på bådannoncer, især TS-skibe og lignende.

Når jeg lå i den ene sofa og spillede wordfeud via mobilen, lå Benny i den anden sofa med vores iPad og søgte gamle træskibe til salg. - Det brugte han to vintre på! Tanken var at finde noget om et par år, når han kunne gå på efterløn.

Hajkutteren "Donna"

I 2013 faldt han over Donna, en klinkbygget hajkutter i Kolding. Vi var ovre og kigge på hende. Hun var lidt større end vi egentlig havde tænkt os, - men vi var blevet dybt forelskede i hende. Vi havde skibsbevaringsfonden forbi, for at se om de ville erklære Danmarks formentlig sidste klinkbyggede hajkutter for bevaringsværdig, men de mente dels, at hun var lidt overrigget, dels at hun ikke trængte til større reparationer,

og "så er der jo ingen grund til at blive erklæret bevaringsværdig, for så skal I jo ikke låne penge". Uden SBF-erklæring turde vi ikke købe hende. Vi ejer to huse, og kan ikke få solgt det ene, så økonomien kunne ikke tåle overraskelser, hvis vi først havde brugt over 300.000 på et skib. Donna blev i 2014 solgt til Tyskland, hvor hun bliver kælet godt for. Hun deltog i øvrigt i Hajkutterregattaen i år, under sit gamle navn, Dana.

Anne og Benny indgår alliance

I foråret 2014 faldt Benny over en annonce i den blå avis. Et dejligt foto af Alliance, en passende størrelse båd (29 fod) til kun 50.000 kr. Tidligere fiskekutter, halvdæksbåd, nu med kahyt i den proppede dam. Vi kørte til Als den førstkomende weekend for at se på hende. Det var solskin og forårs-lunt den dag sidst i april. Og der lå hun, sød og nymalet og ikke mindst med nogle smukke kurver. Med den uddannelse Benny har, kunne han jo godt gennemskue, at der var et par "udfordringer". Størrelsen, dæksindretningen, de smukke linjer osv. passede os udmærket. Vi grubled lidt over det: Er det noget vi kan reparere? Svar: "Ja". Er størrelsen i orden? Svar: "Ja". Kan vi finde noget bedre, som vi kan betale? Svar: "Nej". Nå, ergo købte vi skibet, med en klar aftale: Det skal være et fælles projekt, så Anne skal også have sorte, knækkede negle og maling i håret, og der bliver ikke råd til flere skifetier". Svar: "Det er en aftale".

Som sagt så gjort, og ugen efter kom vi tilbage, medbringende to overlevelsedragter, en redningsflåde, en vragsfjernelsesforsikring, en vanddunk, en spegepølse og en pakke rugbrød. - Og ikke mindst Bennys værktøjskasse. Sejlturen hjem blev beskrevet i dette blad sidste sommer, så den skal I slippe for. Men den blev et varsel om overraskelser, hurtige beslutninger og vidunderlige sejlture garanteret med dejlige menesker.

I løbet af sidste sommer lavede Benny lidt, bare for at hun skulle være brugbar sommeren over. Der blev tætnet både hist og pist. Skiftet noget meget dårligt træ. Kom

på bedding i sejlkлубben for noget kalfatring. Tætnet ruftage med fugemasse. Motoren blev der kælet lidt for af en mekaniker-kammerat. Vi nåede med nød og næppe til TS-sommerlejr på Fejø. Fed oplevelse, og når vi nu står på et stillads med sorte knækkede negle, lim i håret og spekulerer over hvad det lilliige er vi har gang i, så tænker vi tilbage på de gode sejleroplevelser vi nåede at få sidste sommer, og ved, at dem kommer der mange flere af. Men forhåbentlig uden lige så mange overraskelser (f.eks. at hver tredje times pumping pludselig bliver til hvert tiende minut, og hullet viser sig at være under nederste hylde i et smalt køkkenskab. Eller at det regner gennem ruftaget, lige ned i min kaffe!).

På bådeværft i Rødbyhavn

I november sejlede vi til Rødbyhavn Bådeværft, hvor vi havde aftalt med bådebygger Hugo, at vi kunne få hende ind i en uopvarmet hal, hvor vi selv kan lave det, vi kan, og Hugos folk så laver det, der er for uoverskueligt for os og kræver mere værktøj og erfaring end der er i Bennys værktøjsbil. Hun blev sat på en kaj i regn og rusk. Vi havde arvet en stor, faconsyet presenning

Alliance på bedding i sommeren 2014 for at blive kalfatret.

Foto: Richard Jensen

Kahytten blev hævet ca. 4-5 cm og fikseret. Og så lavede vi et par støtter ned til køl og spanter, så kahytten og dækket bliver oppe på plads.

Foto: Anne Svendsen

(Tak). Vi havde aftalt, at vi ville tage hende i små etaper, lidt hen ad vejen. Både for at kunne sejle hver sommer, og for at dele den økonomiske belastning lidt ud. (Nr. 2 hus er ikke solgt endnu).

De første overraskelser

Lige efter nytår kom hun så ind i hallen og blev klodset op. Vi startede med at fjerne det, der helt klart skulle væk. Dårige planker, smuldrede spanter osv. Da vi fjernede karmen omkring cockpittet fik vi forklaringen på vandet ved køkkenbordet: - Karmen var monteret forkert på dækket, så vandet løb bagom og ned gennem konstruktionen. I underkarmen af kahytten var træet også meget blødt under noget ret ny maling, og nede i kabyssen var der vokset en fin svamp frem. En stor del af miseren skyldes, at kahytten er lavet større end den oprindelige dam, så den tunge ende af ruffet hviler ikke på det kraftige damskot, men på en spinkel dæksbjælke. I øvrigt samme

bjælke som cockpittet hviler på. Det havde den lille bjælke ikke kunnet lide, så den var med tiden sunket nogle cm ned, og derved buede dækket den gale vej, så regnvand løb ind midt på dækket og stod og soppede ved kahytshjørnerne, i stedet for at løbe i havet. Sikke noget møg! Nu, når man finder årsagen, har man jo også mulighed for at gøre noget ved det. Så dækket, som kun var 12 år gammelt og allerede ret dårligt, blev brækket op. Så var kahytten fri, og et par kodyle donkrafte med forlængerarme blev sat i betongulvet gennem hullet i skibsbunden, som var der, fordi vi havde fjernet ret mange dårlige planker. Kahytten blev hævet ca. 4-5 cm og fikseret. Og så lavede vi et par støtter ned til køl og spanter, så kahytten og dækket bliver oppe på plads. - Tænk, hvis de støtter var blevet lavet, da kahytten blev lavet, så havde vores forgængere sparet at lægge dæk om. Eller tænk, hvis vores forgænger havde rettet konstruktionsfejlen, da de skiftede dæk, så havde vi sluppet for at lægge dækket om, hæve kahytten og lave nye kahytshjørner. Reparationen af selve ruffet bestod i at vi skiftede alle 4 hjørner plus noget af det nederste af rufsiderne. Til forsvar for ham, der ikke har lavet det, som vi gerne ville have haft, skal lige siges, at vi har fået at vide, at det gør man (desværre) normalt ikke. Her kunne være et forslag til andre: Hvis du belaster en spinkel bjælke med meget mere, end den er beregnet til, så lav lilliige lidt afstivning, ikk'?

For at komme til at lave en kraftigere dæksbjælke, som kahyt og cockpit skal støtte af på, måtte vi helt ud til bjælkevægeren, så skandækket, støtterne og skanseklædning røg sig også lige en tur. Det gjorde ikke så meget, for alle gennemføringerne af støtter i skanseklædning var dårlige. De var ikke kalfatret, men tætnet med gummifugemasse. Det har træet ikke kunnet lide. Eller også var de halvrådnede allerede da gummipistolten blev fyret af?

...Men den der aftale om at tage det lidt hen ad vejen, den gav jo ingen mening mere. Når man har brug for at fjerne både dæk og skandæk samtidig, så er der ingen "lidt hen

ad vejen". - Vi meldte afbud til sommerens træskibstræf på Fejø, og alt mulig andet. Bennys 60 års fødselsdag blev fejret "så lidt som muligt". Men hold da op, hvor var det nemt at skrive ønskeseddel. For en gangs skyld stod der ikke bare sokker, skjorter og underbukser.

På svampejagt i kabyssen

Vi har fjernet en del dårlige planker. Enkelte er af fyrretræ, så de er måske 88 år gamle. Det er vel ingen skam, at en planke er træt efter så mange år i vand. Og inde under dem er nogle af spanterne ikke for gode, så de er blevet doubleret. Dvs. vi laver nye, men lader de gamle sidde, de er fine til at vise faconen. Et enkelt spant måtte helt fjernes, da det viste sig at den ene svamp i kabyssen havde taget lidt familie med ombord. Boret sagde bare "plop", da Benny ville bore for til en skrue. For at komme til, måtte han skære hul i kistebænkene med en bajonetsav. - Ren massakre.

Jernkøl giver større sejlfade

Vi havde allerede talt om at få sat en jernkøl under, til erstatning for ballasten af 1,3 tons plastikdunke med jern i, som lå under dørken (hvis I husker artiklen fra sidste sommer, ved I hvorfor). Og når nu der er en del

planker ude, og kistebænkene er ødelagte, så kan vi lige så godt montere 9 nye bundstokke, som kølen kan hænge i. Vi kender et skib, hvor man bare har monteret en lang jernkøl ved at bolte den på siden af trækølen. Vi så den båd på bedding i foråret, det så ikke godt ud.

Dvs. mere bajonetsavsmassakre på kistebænkene. Og så montere flere bundstokke. Så nu passer dørken ikke mere, og Benny måtte lave nye bundbrædder. - Nå ja, så er det jo nok også smartest at montere jernkølen med det samme. Hugos smed blev lige pudset på den opgave. Det var her, vi ombestemte os vedrørende det usolgte hus, og lejede det ud. - Vi forventer at kølen giver bedre sejlegenskaber: Vægten er flyttet en halv meter ned, så burde vi kunne bære lidt mere sejl. Og kølen er 6 meter gange 28 cm = godt og vel halvanden kvadratmeter sideflade, det burde give mindre afdrift.

Ny for- og agterstævn

Agterstævnen vidste vi godt var meget dårlig, så den skulle også skiftes. Men at den var så dårlig - der må være gået flere patroner gummifugemasse til den gang hulrumsudfyldning. Ok, indrømmet: Det har holdt. Det der gummi klæber rigtig godt på træ. Jeg kunne ikke splitte det ad, der skulle et

Benny færdigmonterer den nye jernkøl, der erstatter ballasten på 1.3 ton jern i plastikdunke, der lå mellem spanterne oven på den gamle trækøl.

Foto: Anne Svendsen

Den nye forstævn med frontpude, palstøtte og barkholtsrangen monteret, en reparation der ikke var planlagt i arbejdsplanen.

Foto: Anne Svendsen

mandfolk til. Det er vist godt, at vi ikke har testet hende i rigtig lortevejr. Ny agterstævn blev en opgave for Hugos lærling. De gamle beslag er selvfølgelig taget af til genbrug. Og heldigvis skal stykket med stævnrørret ikke skiftes.

Forstævnen havde et lille dårligt stykke, som Benny skar væk og limede en lus i. Men da vi skrabede malingen af, viste det sig, at forstævnen havde 4 gamle reparationer. Det er ikke smart med en svag forstævn, når man lige har lavet en længere klyverbom af et gammelt juletræ. Ny forstævn blev også en opgave for Hugo. - Tja! - Lånene i huset skulle alligevel lægges om!

Skibsbevaringsfonden

En dag i foråret hørte vi, at Tom Rasmussen fra Skibsbevaringsfonden skulle til Rødby i anden anledning, så vi aftalte, at han skulle kigge forbi Alliance også. For at gøre en lang historie kort, så sagde han, at vi gør alle de rigtige ting, - men hvis vi ikke også vil genetablere det lille telefonbokslignende styrehus, skal vi ikke forvente at få hende erklæret bevaringsværdig. - Det vil vi ikke, så ryger det åbne cockpit med den siddende sejlsad, og aftenhygge i det lille læhul, et cockpit er. Det ville ellers have været rart med en SBF-klassificering, for så kunne vi få momsrefusion på regningen fra Hugo. Det

er ikke prisen værd, hvis dæksindretningen, en af de ting vi faldt for, skal ofres. Skal vi spare penge, kan vi jo bare lægge skibet på et Sct. Hansbål.

Lærke- og egetræ på lager

Undervejs blev Benny opmærksom på, at der var et TS-skib til salg i Sakskøbing. Ejeren havde en god, tør stak lærketræ på lager til kommende reparationer. Dem ville han gerne sælge, så hvis vi tog hele bunken, kunne vi få det til en ganske ok pris. Nogle af plankerne er fine, og kan bruges til bord og dæk, andre er mere knastede, og er nok mere til bundbrædder og skanseklædning. Men alt i alt ikke så ringe. Der var også et par rigtig fine, gamle (=tørre) egeplanker. Der er blevet mange gode spanter, bjælker, for- og agterpuder ud af dem. I forvejen havde Benny et lager af gammelt egetræ fra bindingsværk liggende. Det er det gode ved at have haft planen i mange år, at der er blevet gemt ting, som ellers ville været blevet til aske.

Malingen vil ikke tørre

Da vi købte skibet, var den blevet malet sort. De to ruf var lakeret. Egentlig flot, men det er ikke sådan, et fiskeskib skal se ud. De har altid været malet i lyse farver. Vi har et gammelt foto af hende, hvor hun er hvid,

og det vil vi have igen. Gerne med lidt lysegrønt på ruftagene, lønning og skandæk. Vi tror, at noget af hendes dårligdom skyldes, at hun har været malet med en alt for tæt maling. F.eks støtterne: De 5 af dem skrabe- de vi helt i bund sidste forår og gav dem linoliemaling. Da vi i år fjernede alle støtterne, var de 5 tydeligt lettere end de andre. Da vi skar dem over, var de 5 tørre helt igennem, de andre var sjaskvåde i træet (efter at hun havde stået indendørs i 4 måneder). Så der er ingen tvivl om, at vi vil bruge linoliemaling til så meget som muligt. Men vi måtte lige en pæn lille omvej:

Jeg startede med at skrabe og slibe lak af både forruf og storruf. Grundede begge to med grundingsolie. Og ugen efter fik forruffet linoliemaling. Vi havde undret os over, at vores linolieleverandør fra Stevns gennem mange år til vores hus, havde skiftet etiketterne ud, så der stod linolietræbeskyttelse i stedet for linoliemaling. Derfor havde vi spurgt, hvad forskellen var, og fået svaret at det kun var etiketten, de havde ændret. Temperaturen var kun 5 grader (dog varme), så jeg var ikke specielt nervøs, da det ikke tørrede fra den ene weekend til den næste. Men da der gik en uge til, og en til, og en til. - Ja, så var jeg klar over at der var ugler i mosen. Jeg troede at jeg måske havde givet maling for hurtigt efter grundingsolien, så jeg skrabe det meste af forruffet af, og prøvede forfra. Det hjalp ikke. Jeg havde en spand hvid linoliemaling fra en anden fabrik, så jeg prøvede at stryge et stykke af det lakerede træ med den, og også et stykke oven på den klistrede maling fra Stevns - og juhu! - Det tørrede på få dage. Der røg min tillid til svaret på spørgsmålet om linolietræbeskyttelse. Sikke et held, at linoliemaling er blevet så populært, at jeg kan købe det gode hos en farvehandel i Nykøbing. Det kunne vi ikke, da vi begyndte med linolie. Så det endte med bedre maling og kortere afstand.

Fugerne

Vi har fundet ud af, at nogle af fugerne på ruftagene er lavet med en silikoneholdig fu-

Ruffet malet i den grønne farve, som ikke ville tørre.

Foto: Anne Svendsen

gemasse. Det er ikke særlig godt, for ingen af malingerne vil hærde oven på det. Så vi slipper nok ikke for at kradsede de fuger op og lave nogle nye af fugemasse uden silikone. Jeg har prøvet at forsegle dem med cellak, det hjælper ikke.

Toiletrum med begrænset plads

Egentlig vil vi ikke lave noget i kahytterne, mens vi ligger på værftet. - Det er ikke nødvendigt, det kan vi gå og nulre med, når hun kommer hjem til Nysted. Men da vi har planlagt at flytte toilettet, må det gøres nu, så vi kan få lavet søventilerne i nogle nye planker. Da der er begrænset plads til toilettet, er vi nød til at lave skillevæggen inden vi monterer slanger og søventiler, så vi kan stille toilettet på sin plads, og simulere, at vi bruger det, inklusive tørre os og pumpe ud. Vi er nødt til at vide, at der er plads i det skab, vi har tænkt os at inddrage (+ 10 cm af en køje). - Nå, det kan man godt, der hvor vi vil, hvis vi vender pumpen over til venstre hånd, sparer vi 10 cm, for det er også ved højre side, der skal være plads til bevægelsen når vi tørrer os. Nå, ja så skal man også sidde med fødderne i sovekahyten, så der bliver kun et gardin som dør. Godt bytte, for indtil nu har hele toilettet stået i sovekahyten.

Benny afprøver siddehøjden på det nye toilet, som er blevet installeret.

Foto: Anne Svendsen

Når nu Benny skal gå og lave så meget bådebyggerarbejde, har Anne tid til overs, så kan hun jo lige så godt male og lakere det lille toiletrum, så det bliver glat og rengøringsvenligt. Ellers ville vi ikke lakere egetræet under dæk, men bare give det olie. Men hold da op, hvor ser det godt ud, uden at blive fiseformet. Så ud og købe mere lak. (Tonkinos, uha, hvor er den rar at arbejde med, og det er jo også et linolieprodukt). Så jeg går og maler og lakerer i begge kahytter. Der er man i læ for Bennys flyvende savsmuld og høvlspåner. - Der er nok noget af det, der bliver malet og lakeret nu, der skal saves i, eller på anden måde saboteres, men så må malingen lappes bagefter.

Jagten på historien

Da vi købte Alliance, vidste vi ikke, at hun er bygget i Langø på Vestlolland, så man kan sige, at hun næsten er kommet hjem. Hun har fisket i Nakskov Fjord og Langelandsbæltet hele sit aktive erhvervsliv. Vi har prøvet via folk vi kender i Nakskovområdet plus de lokalhistoriske arkiver at finde noget. Det er ikke nemt at finde skriftlige oplysninger.

Men nogen mente, at 3. generation bådebygger Jakobsen fra Langø lever endnu, selv om bådebyggeriet lukkede for ca. 10 år siden. Så sidste efterår besluttede vi at sejle til Langø. Vi havde ringet til havnefogeden i forvejen og fortalt at vi kom for at skaffe oplysninger om Alliance, så han havde sat bongotrommerne i gang. Vi blev meget venligt modtaget, - men ingen genkendte skibet. Indtil en af de gamle fiskere på havnen udbrød: "Jamen, det er da Hesten". Og så kunne alle de andre også kende hende. Ingen anede at båden officielt hedder Alliance, til trods for at det fremgår af hendes papirer, at det har hun heddet siden hun blev bygget i 1927. Den gamle bådebygger Keld Jakobsen var ikke kommet på havnen, og de andre sendte en stafet afsted for at hente ham. Og så kan det nok være, historierne væltede ud af ærmet. Det viser sig, at lige denne båd ikke blev solgt, men blev beholdt af Kelds bedstefar, bådebygger Jakobsen af 1. generation, som så hyrede en mand til at fiske med den. Keld fortalte os navnet på fiskeren "sorte et eller andet". Jeg tror, det var Rasmus. Jeg skal huske at spørge. Så nu-

levende Keld har i sin barndom og ungdom været med ude at fiske i netop det skib. Det var da værd at sejle 2 x 40 sømil for at finde ud af. Så kunne vi også fra hestens egen mule få bekræftet, at hun mest fiskede ål. - Det havde vi gættet, for der er stadig originale damplanker tilbage med propper i, og hvor hullerne er ret små. Keld har så siddet i Bådebyggermesterforeningens bestyrelse sammen med Bennys læremester Viggo Schnack fra Lynæs, så vi var da lige ved at være i familie med hinanden og hele Langø, inden vi sejlede igen. Vi glæder os til Pinse 2016, når TS holder Pinsetræf i Nakskov. Vi bliver nødt til at tage hjemmefra i god tid, så vi kan sejle ind omkring Langø havn, som i øvrigt er en både hyggelig og stadig ganske aktiv fiskerihavn plus en lystbådehavn. Lige så snart vi er 100 % sikre på, at Alliance er sejllklar, ringer vi til Keld Jakobsen og inviterer ham og fru Grethe til at sejle med en tur fra Langø til Nakskov, eller til at sejle med på præsentationssejladsen. - Det, at vi har fået menneskeansigter på hendes historie

gør det lidt sjovere at rense tjære og maling af hænderne.

Vores åbenhed ved at skrive historien i TS-bladet (som kun kom med, fordi redaktøren havde fået nogle sider tilovers) om vores hjemtur fra Fynshav sidste år, da vi lige havde købt skibet, har også givet anden bonus: En af de tidligere ejere, Claus Koch, læste historien. Han har fulgt hende siden han solgte hende, men havde mistet tråden for nogle år siden. Selv om han havde solgt hende (noget med en kvinde, nogle børn og noget tid) holdt han meget af Alliance. Hans grund til oprindelig at købe hende (som indtørret projektskib, opklodset på vistnok Kolding havn) var den samme som vores: Sikke nogle dejlige linjer. Han ringede til os en gang i sommers, fordi han var på Lolland pr. skib. Vi kørte fluks på hyggeligt kaffebesøg og fik en masse oplysninger, bl.a. at det først var i 1990 at styrehuset røg af og dammen blev proppet. Vi troede det var omkring 1975.

-anne

Redigeret og forkortet af red.

Crescent
Boats

VOLVO
PENTA

Alle former for
• Svejsning samt smede- & maskinarbejde
• Hydraulik for fiskeri

**Rødbyhavn Motor-
& Maskinværksted**

Vestre Kaj 28 • 4970 Rødby

E-mail: rmm@pc.dk • www.dannygroth.dk

54 60 51 52

Hajkutter Festival 2015

- kan man gentage en succes...?

Af Richard Jensen
Redaktør af Laugsnyt

Fotos: Hanne Hauberg

Det var svært at få armene ned igen for Nysted Hajkutter Festival, der igen bar præg af Nyhavnsstemning, og beviste atter, at en succes kan gentages.

Det kolde julevejr blev erstattet af en varm august måned. Den varmeste i 11 år, efter DMIs oplysninger.

Det varme vejr var medvirkende til, at Hajkutterfestdagene igen blev en succes med mange besøgende. 22 tilmeldte hajkuttere og traditionsskibe anløb havnen i dagene op til festivalen, der sideløbende med Middelalderfestivalen nød godt af vejret. Det var måske ønskeligt at koordinere det bedre med Festugen i Nykøbing F., så det ikke bli-

ver afholdt samtidig. Det kunne jo tiltrække flere besøgende for begge parter, hvis det f.eks. kunne blive over to uger.

Igen i år var "Skipperknejsen" en stor succes. Pyntet med maritime ting, garn, ruser, billeder af Nysted havn for 100 år siden og gamle stole, som forøvrigt kunne erhverves for billige penge, hvis man fandt sig rigtig godt til rette, mens man nød den gode musik og blev beværtet af personalet, der var klædt i sømandstrøjer og sejlerkasketter. Der kunne købes alt lige fra kaffe, øl, sodavand til et glas iskoldt Gammel Have. Om-sætningen, alene i "Skipperknejsen", blev efter regnskabet over 100.000 kroner, der lunede godt i festivalens kasse.

I "Next Door" kunne man igen i år finde Anker og Niels, med hustruer, i fuld vigør med at servicere sultne gæster med stegte rødspætter og andet godt fra havet. Mona var opråber af bestillingsnumrene, og havde de sidste dage mistet lidt af stemmen.

Dejlige musik i teltene bidrog til den gode

stemning, så gæsterne hyggede sig, både under middagen og om aftenen. En hajkutfestival med det største antal deltagere i de syv år, den har eksisteret, skrev Folketidende.

Noget nyt på festivalen var Nysted Slagteren, der serverede grillben og andet godt til ganen. Dejligt, at man kunne få andet at spise end fisk - der skal jo være noget for alle.

Leif "Salle" Nielsen var der igen i år. Denne gang med dampmaskinen til båden "Frigga", som man kan læse om på siderne 6-7.

Nysted Smakkelaug havde en workshop i "Skipperknejen", hvor Alex Jensen underviste med knob og splejsning. Der var stor søgning sidste år, men knapt så mange deltagere i år.

Smakkelaug et havde sejlads med nogle af deres smakkebåde, som blev flittigt fotograferet og besøgt på broen.

Ved den gamle barkkedel var der travlhed af Bådelaugets Maritime Udvalg med bark-

ning af et af Smakkelaugets sejl. Men der endte andet end sejl i grydens suppe, idet en af de lokale læger gerne ville have sine bukser til imprægnering. En anden ældre dame havde en særk og et stykke stof til barkning. Det forlyder, at lægen var meget tilfreds med resultatet.

Der var flere arrangementer for børn. Bl.a. tovtrækning, hvor der skulle prøves kræfter, eller man kunne være kreativ og bygge sin egen båd og afprøve den i det store bassin, som var opstillet.

Regattaens deltagende kuttere blev hilst på vej med kanonsalut fra den lille skanse - området ved Landts røge- og saltehus - hvor kanonerne var opstillet. Alle kom af sted til tiden, og der meldes ikke om nogle bortløbne husdyr i år.

Dommerbåden Elbe-1, måtte dog - desværre - aflyse selve kapsejladsen på grund af vindstille. Det er sket to gange tidligere, forlyder det.

-red

Smakkejoller på rad og række i Stubberup havn. Et sjældent syn, som tiltrak mange tilskuere.

Foto: Richard Jensen

PÅ SOMMERTUR OG TIL GRISEFEST MED NYSTED SMAKKELAUG

Af Richard Jensen
Redaktør af Laugsnyt

Efter gentagne forsøg, lykkedes det endelig at sejle til Stubberup på en af de planlagte sommerture. Første gang den 18. juli, hvor fem både stod ud af havnen med kurs mod Stubberup med let til frisk vind i sejlene fra vestlig retning. Da man forlod det beskyttende nor i Nysted, havde vinden tiltaget, og det ville komme til at bære præg af en overlevelsestur mere end en hyggetur. Sejladsen blev afblæst og man sadlede om til cykler og anden form for transport til frokosten på Stubberup havn. En dejlig tur, der gik gennem den grønne skov og bølgende kornmarker. Der var indlagt et enkelt pit-stop undervejs. Stubberup Bådelaug var dog glade for at se

Smakkelaug et alligevel, selvom de måtte undvære den sejlede ankomst. En lækker frokost, som Bådelauget havde forberedt, blev fortæret i dejlig sol og med hyggelig harmonikamusik - sømandsviser og bedrøvelige kærlighedssange, leveret af Finn "Maler". En hyggelig dag, trods alt. Tak til Stubberup Bådelaug for et dejligt arrangement.

Grisefest

Lørdag den 8. august var der grisefest i Stubberup, og Nysted Smakkelaug var derfor inviteret igen, denne gang sejlede, hvis ellers vejret tillod det.

Stille vejr fra morgenstunden med fuld sol. Fire både sejlede ud fra Nysted med kurs mod Stubberup, som selvfølgelig skulle gå via Skovrenden. Midt i renden udeblev vinden og man lå nu stille, så Rigmor, med Arne

Andersen og Anders Phil om bord, måtte bugsere Hanne med Alex og Richard Jensen samt Delfinen med Ole Wiberg og frue mod Stubberup havn, indtil man kunne fange vinden igen. Bo Karberg og Kerstin Gardner forlod Nysted senere på formiddagen.

Alle både kunne dog sejle i havn uden hjælp, hvor fremmødte tilskuere beundrede de smukke både med de rødbrune og hvide sejl.

Det var nu tid til forfriskninger, eller et toiletbesøg samt lidt frokost, som nogle havde medbragt hjemmefra. Ellers kunne man købe en grillet pølse med tilbehør, som mange benyttede sig af - trods den medbragte frokost.

Eftermiddagen stod på hygge, snak og enkelte tog en lille forfriskning i Østersøens lune (kolde) vand. Flere medlemmer ankom på cykel fra Nysted for at få del i grisen.

Sidst på eftermiddagen valgte man at sejle hjemad, mens vinden var i sit lune hjørne, og turen gik på læns til Skansepynten, hvor vinden var lidt drilsk og man måtte krydse flere gange for at komme i havn.

En vellykket tur og det er glædeligt, at man kan samle så mange medlemmer, - det er jo tegn på, at det lille laug fungerer, og at der er et fantastisk sammenhold, hvor man kan pleje den fælles interesse for sejlads med smakkejoller.

-red

Frokost i Stubberup Bådelaug. Efter en cykeltur gennem den grønne skov og de blålige kornmarker, fik vi et tiltrængt hvil med en lækker frokost.

Foto: Richard Jensen

De lækre, sprødstegte ål blev stegt af Alex Jensen og Arne Andersen. 8,6 kg blev tilberedt i vores noget utraditionelle feltkøkken.

FOTO: ANNE SVENDSEN

DER VAR STEGTE ÅL PÅ MENUEN TIL SMAKKELAUGETS SÆSONAFSLUTNING

Torsdag den 22. oktober var datoen for afslutning på sejlernesæsonen i Nysted Smakkelaug.

15 medlemmer deltog i spisningen. Alex Jensen og Arne Andersen havde stegt 8,6 kg ål, lækre og sprøde. Anne Svendsen rørte persillesovsen sammen og Hanne Hauberg sørgede for, at kartoflerne var skrællede og kogte. Oldermænden havde sørget for diverse indkøb til middagen.

Ikke mange stegeål

Ålen er i stærk tilbagegang, og var derfor samlet sammen gennem en længere periode af Alex, Richard og Svend, som alle lyder navnet Jensen. Størrelsen på de fangne ål

er for størsteparten til røgning og kun cirka 5 % til stegning.

Mange ål under tilladt mål

Ål under mål, som er fanget i rejegarn, er dog i fremgang. Nogle gange op til 24-25 stk. pr. garn. Ålene er fra Dansk Amatørfiskerforenings åleudsætningsplan fra de sidste par år. De er dog under det lovlige mål, og skal genudsættes. Men dejligt, at vi kan se, de bliver i området, hvor de er blevet udsat. Der er blevet udsat 4.000 stk. i Nysted området i år. En stærk reduktion i antal, da de fleste ål bliver udsat i ferskvand, hvor de har bedre betingelser for at overleve, indtil de trækker ud i saltvand, oplyste Dansk Amatørfiskerforening. -red.

Stof til næste Laugsnyt

Husk at indsendelse for stof til det næste Laugsnyt

ER DEN 1. JUNI 2016

Sendes til vores redaktør: r.v.jensen@icloud.com

